

Pamětník: Miroslav K.

Věk: 71 let

Povolání: Vedoucí obchodního oddělení

Bydliště: Kunčičky u Bašky

Trávení volného času: Dělal jsem vedoucího obchodního úseku. Měl jsem pod sebou 20 lidí. Měli jsme půl hektaru pole, takže jsme se věnovali farmaření. Chovali jsme slepice a asi 15 ovcí. V sezoně jsme pěstovali brambory, obiloviny, drůbež a ovce a také sklízeli seno. Měl jsem svou vlastní mechanizaci. Když zbyl nějaký čas tak jsme jezdili na kolech a trávili turistikou. V zimním období sjezdové lyžování, běžky. Jednou za čas kino.

Rozdíl mezi soukromým a veřejným sektorem: V roce 68 jsme byli plni elánu a v očekávání ve změnu v systému politiky. Postupně se všechno začalo měnit po příchodu doktora Husáka. Lidé se stávali uzavřenějšími. Členové strany, byli prověřováni a já jako nestraník (nikdy jsem nebyl ve straně) a vedoucí oddělení jsem byl předvolán před prověřovací komisí. Byl jsem dotazován na můj názor na vstup vojsk Varšavské smlouvy a politický systém. Mezi lidmi panovala nedůvěra, nebylo již možné říct některé věci a vlastně vše co bylo řečeno o režimu nebo o různých komunistech nemohlo na veřejnost a museli jste si dávat pozor, abyste i před některými známými něco vážného neřekli, protože pak byste měli velký problém. V tomto ohledu jsme museli být velmi ostražití hlavně před dětmi, aby ve škole nepublikovaly naše názory, které jsme se odvážili říct jen v rodinném kruhu.

Cestování: V 70 letech jsme se nikde na západ nedostali, cestovali jsme pouze do Maďarska, Polska a NDR.

Kontakty pro rodinu: V našem podniku byl jmenovaný ředitel na jaře 68 poměrně v mladém věku, v celku měl dobré názory, ale byl ve straně. Jeho přístup byl tolerantní a tak jsme také díky němu normalizaci ve zdraví přežili.

Schůzování: Schůzí jsem se účastnil asi 2x ročně, když se jednalo o bezprostřední část naší obce, na které se řešily problémy, jež se nás týkaly. Řešil se vodovod, doprava a další nezbytně důležité věci.

Spartakiády: Do spartakiádních cvičení jsem se nezapojoval.

Zážitek z povinné vojenské služby: Sloužil jsem v pohraniční strážní službě v Jaroslavi. Střežili jsme strategické vojenské objekty, které byly rozesety a střežení bylo prováděno občůzkovou službou. Několikrát jsme byli vyrušeni různými podezřelými zvuky, ale jednalo se vždy o planý poplach. Několikrát se nám stalo, že jsme v ostnatém drátu, který byl pod

proudem, našli spálenou zvěř a byl také případ, kdy našla jedna z hlídek spáleného mrtvého člověka.

Podpultové zboží a fronty v obchodech: Bylo velmi důležité mít dobrou známost ve výseku masa a tak získat maso pro potřebu rodiny. Potřebné masné výrobky bylo většinou složité vůbec sehnat. Velice podobné to bylo s ovocem a zeleninou. Na pomeranče a banány byly velké fronty a zvláště pak o svátcích. Měl jsem dobrou známost v centrálním skladu zeleniny, kde jsem měl možnost získat za levnější cenu a bez front.

V pozdější době vzhledem ke svým obchodním známostem jsem získal přízeň zelináře z Nových Zámků pana Czereše, který jezdil na trhy do Ostravy a Frýdku-Místku a vždy mi aspoň jednu bedýnku se zeleninou nechal.

Bony a tuzex: Občas jsem si opatřil některou z cizích měn a bony. Abych si mohl opatřit nějaké cizí zboží v tuzexu. Občas jsme jezdili do Polska pro textilní zboží, které zde bylo výrazně levnější.

Kádrový posudek: Kádrový posudek byl celkové hodnocení pracovníka včetně jeho vlastností, pracovní účasti a hlavně jeho politického smýšlení k současnému politickému systému. Tento kádrový posudek byl uložen na kádrovém oddělení a v našem podniku dělal kádrováka kovaný komunista (opilec), který když byl nějaký problém, nechal se uplatit láhví tvrdého alkoholu.

Media: Media byla ovládána komunisty, šířily čistě komunistickou ideologii a jediné ukazovaly výsledky socialismu, který ovšem ztrácel tempo v porovnání se západní ekonomikou. A prakticky media zobrazovala také jedinou (správnou) orientaci na SSSR a další socialistické země.

Seriály: Seriály byly různého zabarvení, hlavně byly o práci a úspěších socialismu. Občas se objevil seriál, na který se vcelku dalo dívat jako třeba: F. L. Věk, Nemocnice na kraji města. Po roce 1980, kdy v Polsku se začala prosazovat Solidarity, se v Polské televizi objevovaly velmi zajímavé diskuzní a později i zábavné pořady a také západní filmy, které jsme dost sledovali.

Rudé právo: Žádný tisk jsem neodebíral, ale občas jsem si koupil zemědělské noviny, které se zabývaly zemědělskou problematikou.

Rádia: Poslouchal jsem rádio Svobodná Evropa a hlas Ameriky.

Sportovní přenosy: Občas jsme v televizi sledovali přenosy fotbalu a hokeje.

Politická zkušenost 70 a 80 let: Byla to doba největšího propadu lidských vztahů, lidé si nevěřili, podezírali se a navzájem udávali. Dokládaly se brigády socialistické práce, které naoko stmelovaly poměry na pracovišti, ale důsledek byl pravý opak. Ekonomika země šla

strmě dolů, vědeckotechnický výzkum zaostával. Naše země obchodovala jen se zeměmi tzv. socialistického tábora. V politice jsem se neangažoval.

Míra identifikace s režimem: Na veřejnosti jsem nemohl projevit své názory, neboť by mě to stálo místo v práci.

Volby a jak probíhaly: K volbám jsem chodil, ale pravidlem bylo, že kdo šel za plentu, byl podezřelý. A proto jsme všichni hodili lístek do urny a odešli. Bylo možné volit pouze strany sloučené v národní frontě.